ชื่อวิทยานิพนธ์ ลีลาวาทศิลป์ในการแปลความหมายอัลกุรอานฉบับภาษาไทย สูเราะฮฺอัรเราะหฺมาน
ผู้เขียน นางสาวนูรอลินา ตยุติวุฒิกุล
สาขาวิชา อิสลามศึกษา
ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเอกสารมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการแปลความหมายอัลกุรอานในทรรศนะของนักวิชาการมุสลิม 2) เพื่อศึกษาประวัติการแปลความหมายอัลกุรอานเป็นภาษาไทย 3) เพื่อศึกษาลีลาวาทศิลป์ในการแปลความหมายอัลกุรอานฉบับภาษาไทย สูเราะฮฺอัรเราะหฺมาน โดยศึกษาข้อมูลเอกสารจากคัมภีร์อัลกุรอาน อัลหะดีษ ตำราวิชาการ งานวิจัย และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลตามลำดับของแต่ละหัวข้อตามวัตถุประสงค์การวิจัยโดยมีแบบบันทึกเป็นเครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้หลักการอรรถาธิบายอัลกุรอาน หลักการพิจารณาอัลหะดีษ หลักการทางประวัติศาสตร์ หลักการวาทศิลป์ และหลักการตัรญีหฺ (หลักการชั่งน้ำหนักหลักฐาน) นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางและรูปแบบการพรรณนาวิเคราะห์ด้วยการเขียนบรรยายผล

ผลการวิจัยพบว่า

1. การแปลความหมายอัลกุรอานโดยอ้างอิงจากนิยามทางภาษาศาสตร์มี 4 ลักษณะ คือ 1) การถ่ายทอดถ้อยคำ 2) การอธิบายด้วยภาษาของถ้อยคำนั้น 3) การอธิบายด้วยภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาของถ้อยคำนั้น 4) การถ่ายคำในภาษาหนึ่งด้วยคำจากภาษาอื่น ซึ่งความหมายที่ 4 นี้ตรงกับความหมายของการแปลที่รู้จักกันโดยทั่วไป

เมื่อพิจารณาการแปลความหมายอัลกุรอานด้วยนิยามทางภาษาศาสตร์ตามความหมายลักษณะที่ 4 สามารถแบ่งการแปลความหมายอัลกุรอานออกเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่ 1.การแปลโดยพยัญชนะ และ 2.การแปลโดยอรรถ ซึ่งการแปลโดยพยัญชนะสามารถแบ่งออกได้อีก 2 ชนิด คือ 1) การแปลโดยพยัญชนะแบบตรงตัว 2) การแปลโดยพยัญชนะแบบไม่ตรงตัว หรือเรียกอีกอย่างว่าการแปลความหมาย ซึ่งนักวิชาการอนุญาตให้แปลแบบโดยอรรถและโดยพยัญชนะแบบไม่ตรงตัว (หรือการแปลความหมาย) ส่วนการแปลโดยพยัญชนะแบบตรงตัวนั้นนักวิชาการไม่อนุญาตเพราะความแตกต่างระหว่างภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลทำให้การแปลโดยพยัญชนะแบบตรงตัวนั้นสูญเสียความหมาย การแปลรูปแบบนี้จึงเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้และไม่อนุญาตให้กระทำทั้งในการแปลโดยทั่วไป และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแปลอัลกุรอาน

2. สามารถแบ่งยุคสมัยของการแปลความหมายอัลกุรอานเป็นภาษาไทยออกเป็น 3 ยุคซึ่งเป็นการจำแนกโดยพิจารณาจากจุดเริ่มต้นเป็นสำคัญ ได้แก่ ยุคปฐมบท ยุคอัครศาสนูปถัมภก

Prince of Songkla University Pattani Campus

และยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งแต่ละยุคมีรูปแบบและวิธีการแปลที่แตกต่างกัน แต่มีพัฒนาการเป็นลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมต่อการเผยแผ่ความหมายอัลกุรอานเป็นภาษาอื่นจากภาษาอาหรับ โดยเริ่มด้วยการแปลและการอรรถาธิบายในยุคปฐมบท จากนั้นจึงเป็นการแปลความหมายในยุคอัครศาสนูปถัมภก และเป็นการแปลตำราอรรถาธิบายอัลกุรอานในยุคโลกาภิวัตน์

3. เนื้อหาของวาทศิลป์ภาษาอาหรับแบ่งออกเป็น 3 ด้านหลัก ได้แก่ อรรถศิลป์โวหาร ประจักษ์โวหาร และวิจิตรโวหาร ในสูเราะฮฺอัรเราะหฺมานมีปรากฏลีลาวาทศิลป์ทั้ง 3 ด้าน โดยที่พบมากที่สุดคืออรรถศิลป์โวหาร รองลงมาคือวิจิตรโวหาร และที่พบน้อยที่สุดคือประจักษ์โวหาร ด้านอรรถศิลป์โวหาร พบเคาะบัรที่สื่อความหมายโดยตรง เคาะบัรที่สื่อความหมายโดยนัย และอินชาอ์ที่เป็นสำนวนคำถามเพื่อให้ยอมจำนน ด้านประจักษ์โวหาร พบอัตตัชบีฮฺ อัลมะญาซ อัลอิสติอาเราะฮฺ อัลกินายะฮฺ ด้านวิจิตรโวหารที่พบคืออัสสัจญ์อฺ อัตเตารียะฮฺและอัลมุกฺอบะละฮฺ การถ่ายทอดด้วยการแปลความหมายอัลกุรอานเป็นภาษาไทย ด้านอรรถศิลป์โวหารสามารถทำได้อย่างครบถ้วนในถ้อยคำที่สื่อความหมายโดยตรง ด้านประจักษ์โวหารทำได้อย่างครบถ้วนในอัตตัชบีฮฺ อัลมะญาซ อัลอิสติอาเราะฮฺ อัลกินายะฮฺ ด้านวิจิตรโวหารการแปลความหมายอัลกุรอานเป็นภาษาไทยทำได้อย่างครบถ้วนในถ้อยคำที่เป็นอัลมุกฺอบะละฮฺ ทำได้บางส่วนในอัตเตารียะฮฺ และทำไม่ได้เลยในอัสสัจญ์

Prince of Songkla University Pattani Campus

Thesis Title	Rhetorical Stylistics in Thai Translated Version of the Holy Quran with Special Reference to Surah al-Rahman
Author	Ms. Nooralina Tayutiwutikul
Major Program	Islamic Studies
Academic Year	2018

ABSTRACT

This document research was aimed 1) to study the translation of Quran from Muslim scholar point of view, 2) to investigate the history of Thai translation of Quran, 3) to analyze rhetorical stylistic of the Thai translation of Quran Surah al-Rahman. Data were collected from Quran, al Hadith, academic textbooks, documents, and related research and compiled according to the objective of the research. The instrument of research was a record form. Data were analysis by using the principle of Tafseer Quran, the principle of investigating al Hadith, the principle of historian, the principle of rhetorical and the principle of Tarjeeh. The results were presented by charts and descriptive analysis method.

The research revealed that:

1. The definition of Quran translation reference to the Linguistic divided into 4 as 1) conveying of word, 2) explanation of words with the language of that word, 3) explanation of word in other language that are not the language of that word, 4) conveying worlds in one language with words from other language, however 4th definition as the definition of translated that common known.

When considered the translation of Quran the 4th definition it also can be divided the translation of Quran into 2 principles: 1. literal translation and 2. communicative translation, however literal translation also divided into 2 as 1) very literal translation and 2) modified literal translation, so that the scholar allow to translated by form of communicative translation and modified literal translation, on the other hand the scholar not allow to translated by form of very literal translation because the difference between the original language and the translated language

Prince of Songkla University Pattani Campus

causing the translation by form of very literal translation that losing its meaning, so the form of translation like that was impossible and not allow on the general translation especially translation of Quran.

2. Translation of Quran to Thai can be classified into three eras by consider the beginning of each era: 1) Early Era, 2) Upholder of Religions Era, and 3) Globalization Era. In each era there are difference styles and methods but has developed into an appropriate sequence for propagating the meaning of Quran into other language from Arabic by started with translation and clarification in Early Era following the translation of Quran in Upholding of Religions Era and the translation of textbook for explanation of Quran in Globalization Era.

3. The contexts of rhetorical of Arabic divided into 3 as thematic purport language, figurative language and marvelous language. There were all of 3 rhetorical in Surah al-Rahman that the most revealed was marvelous language, the second was thematic purport language and the last was figurative language. Thematic purport language was revealing with denotation Khabar, connotation Khabar and Insha'a of the phrase of question to surrender. Figurative language was revealing al-Tashbih, al-Majaz, al-Istiaarah, and al-Kinayah. Marvelous language was revealing as-Sajaa, at-Taoriyah and al-Muqabalah.

The Translation of al Quran to Thai, Thematic Purport Language conveying with complete and direct meaning of word, Figurative Language conveying with complete word of al-Tashbih, ai-Majaz, al-Istiaarah, and al-Kinayah. Marvelous Language that conveying all completed with al-Muqabalah word, some part with al-Taoriyah word and not it all with al-Sajaa word.

Prince of Songkla University Pattani Campus

عنوان البحث أساليب بلاغية في ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة التايلندية في سورة الرحمن

اسم الباحث نورعلينا تأيؤتئ وتكن

التخصص الدراسات الإسلامية

العام الدراسي 2018

مستخلص البحث

يهدف هذا البحث إلى 1) دراسة مسيرة آراء العلماء المسلمين حول الترجمة لمعاني القرآن الكريم 2) دراسة مسيرة تاريخية حول الترجمة لمعاني القرآن الكريم إلى اللغة التايلندية 3) دراسة مسيرة بلاغية حول الترجمة لمعني القرآن الكريم إلى اللغة التايلندية سورة الرحمن. ومن خلال دراسة معلومات الوثيقية من القرآن الكريم، الأحاديث النبوية، كتب نصّي، البحوث و الوثائق الأخرى ذات الصلة اعتمادًا على استيعاب جميع المعلومات وترتيبها وفقًا لأهداف البحث عن طريق التدوين مع توفير مراحل التحليل الذي يتم من خلال أصول التفسير، علوم الحديث، المبادئ التاريخية، المبادئ البلاغية و المبادئ الترجيح. تقديم المعلومات عن طريق الجدول والتحليل الوصفي بكتابة ، ومن خلالها توصلت إلى النتائج التالية :-

أولًا: ترجمة معاني القرآن الكريم على حسب التعريف اللغوي تدل على أحد معان أربعة وهي 1) تبليغ الكلام 2) تفسير الكلام بلغته التي جاءبها 3) تفسير الكلام بلغة غير لغته 4) نقل الكلام من لغة إلى أخرى فخصَّ الترجمة بالمعنى الرابع اللغوي مطابقًا لعرف التخاطب العام.

وعند النظر بالمعنى الرابع اللغوي يمكن تقسيم ترجمة معاني القرآن الكريم إلى قسمين رئيسين هما ترجمة حرفية و ترجمة تفسيرية و ينقسم ترجمة حرفية إلى نوعين هما ترجمة حرفية مثلية و ترجمة حرفية بغير مثلية أو باسم آخر ترجمة معنوية و الذي أجازه العلماء لترجمة معاني القرآن االكريم هو الترجمة التفسيرية و الترجمة الحرفية بغير مالمثلية (أو الترجمة المعنوية) أما الترجمة الحرفية المثلية فلا يجوز لاجماع العلماء المسلمين بسبب اختلاف بين اللغة الأصلية و اللغة الترجمة يؤدي إلى خفاء المعنى المراد فيكون الترجمة الحرفية المثلية مستحيلة لا يجوز لكلٍ في الترجمة وخاصة في ترجمة معاني القرآن الكريم.

ثانيًا: ينقسم عصر الترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة التايلندية إلى ثلاثة عصور، وتتم تصنيفها من خلال النظر من البداية وهي عصر مبكرة عصر مؤيد من كل الأديان وعصر العولمة.

Prince of Songkla University Pattani Campus

ثالثًا: ينقسم موضوع علم البلاغة إلى ثلاثة مجالات أساسية وهي علم المعاني علم البيان و علم البديع، وفي سورة الرحمن لها مسيرة بلاغية في جميع المجالات الأساسية الثلاثة. الأكثر هو علم البديع ثم تليها علم المعاني والآخر هو علم البيان، في علم البيان وجد الخبر لها فائدة الخبر و الخبر لها لازم فائدة و الإنشاء بأسلوب استفهام تفيد للخضوع ، وفي علم البيان وجد التشبيه و المجاز و الإستعارة و الكناية ، وفي علم البديع وجد السجع و التورية المقابلة. و الترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة التايلندية في مجال علم المعاني تتم الترجمة في الخبر لها فائدة الخبر و الإنشاء بأسلوب استفهام تفيد للخضوع و يمكن الترجمة بعضه في الخبر لها لازم فائدة ، وفي مجال علم البيان تتم الترجمة في التشبيه و المجاز و الإستعارة و الكناية ، وفي مجال علم البديع تتم الترجمة في المقابلة ، و يمكن الترجمة بعضه في التورية ، أما السجع فلا يمكن القيام به.

Prince of Songkla University
Pattani Campus